

MED LAVVO I MARKA - et fuktig møte med våren

Av Vigdis Heimly

Fra lavvoleiren. Foto: Vigdis Heimly

En torsdag i starten av april er fire barnefamilier samlet på TT-kontoret for orienteringsmøte. Det prates om soveposer, liggeunderlag og tørre og varme klær. Forventningsfulle og litt spørrende lurere på hvordan dette kommer til å bli. De siste dagene har det vært strålende vårvær. Holder været?

Svaret er nei. Vi møtes lørdag formiddag. Det har regnet om natta og været er grått. Veileder Øystein har vært en kort tur inn til leirplassen på formiddagen for å sjekke forholdene og bære inn en del utstyr. Vi pleier å holde til på ei lita myr vest for Geitfjellet. I utkanten av myra var det fortsatt rimelig tørt, og vi vedtok å satse på den i år også. Alternativet med å slå leir oppe på

Geitfjellet ble vurdert, men skiføret dit så ikke lovende ut: mye barrabber og våte myrer.

Mye moro og våte barn

Vi hadde med oss to lavvoer som Barnas Turlag disponerer. De er sydd av tykk bomullsduk. Den ene av dem har bunn, den andre ikke. Vi droppet bunnen fordi vi vurderte å fyre inne om kvelden. Det gikk raskt og greit å få opp lavvoene. Deretter ble det bålkos med pøsegrilling og kaffe. En av deltakerne hadde medbrakt bålkjel. Den ble satt stor pris på.

Ei observant jente ropte plutselig ut at det var en frosk i bålet. Ingen ville tro henne, men det var en frosk der. Ei diger padda lå i

kanten av bålet ut mot snøen. Vi var alle like overrasket. Padda ble transportert ut fra bålet til en nærliggende dam av ivrige barnehender. Der ble den nok liggende og gruble over hva slags naturkatastrofe som plutselig hadde rammet den en vårdag i april.

Audun hadde tatt med seg vannraketten sin. Det er en sindig innretning som består av tre vinger og en slange. Denne monteres på en brusflaske som er delvis fylt med vann. Du trenger også en sykkelpumpe. Når luft pumpes inn i flasken, fyker den til slutt i lufta med stor kraft. Landingsstedet er ofte 20-30 meter unna. Vann ble hentet i en nærliggende bekk, og eksperimentet ble gjentatt og gjentatt. Audun prøvde også å montere flasken på ryggen. Han dro ikke til vær, men ble kastet ned i snøen med stor kraft da raketten fór i været. Resultat av eksperimentet var mye moro, men våte barn.

Regnbygene kom også sigende. Vi måtte etter hvert innse at selv om skiskoene var godt impregnert, sivet vannet inn. Frem med tørre sokker og rullen med brødposer. Sistnevne er svært nyttig tilleggsutstyr på slike turer. Når det er så kort til leirplassen som her, hadde noen også tatt med ekstra støvler. Det var lurt.

Vannraketten monteres på ryggen, snart klar for utskytning. Foto: Øystein Nytrø

En bjørkepinne kan brukes til så mangt, som her til mating. Foto: Vigdis Heimly

Pølser og topptur

Etter pølsene ble det topptur til Geitfjellet for de ivrigste. Noen startet på ski, men ombestemte seg. Veivalget var utfordrende og det ble en liten klyvetur for å komme til toppen. Returen gikk ned en liten sti til Dreiers minne. Dreiers minne er en gammel steinbu som ble mye brukt under krigen. Den er nå restaurert og er et turmål for mange. Da vi kom ned dit, var noen speidere innom.

På kvelden ble det mer pølsegrilling. Etter at det ble mørkt, ble det en liten fakkeltur. Entusiastiske barn, men kanskje ikke fullt så entusiastiske foreldre i duskregnet.

Været var tiltagende fuktig, og mengden med vått tøy og våte barn stigende. Vi vurderte å fyre i den ene lavvoen. Hadde ikke noen sett en ovn? Jo, ganske riktig. En gammel jøtulovn på tre bein uten dør ble funnet like ved leirplassen. Vi skulle gjerne kjent til historien om hvordan den havnet der. Kanskje hadde den en fortid på Dreiers minne?

Klestørk og suppekok

Det manglende beinet ble erstattet med noen steiner og ovnen ble straks brukt til både koking av fruktsuppe, oppvarming og klestørk. Tørkestativ ble improvisert av ski og staver. Stativet fungerte bra, men en uheldig gutt fikk tørket skiskoene litt for godt. Den ene smeltet foran, og platen endret farge fra snøhvit til myrbrun. Heldigvis passet skoene fortsatt godt sammen med bindingen, og det ble ikke

hull i den. Han slipper i alle fall å forveksle skisko med andre i garderoben på neste skoleskidag.

Natta ble vel ikke like behagelig for alle. Regnet sivet ned. Noen frøs litt og andre syntes underlaget ble for hardt. De fleste sov likevel godt.

Neste morgen var det sol! Vi hadde en trivelig frokost ute, og fikk luftet soveposer, og nesten tørket lavvoene. Optimistiske planer om en tur til Damhaugen ble lagt, men så kom regnbygene igjen. Vi pakket raskt sammen. Åse på fire var sint fordi hun ikke fikk bli en natt til. Alle var enige om at det hadde vært en fin, men fuktig vårtur. Neste gang skal vi minne om å ta med enda mer tørt og varmt tøy og flere brødposer.

Etter hvert klarnet det opp og det ble rent så trivelig.
Foto: Vigdis Heimly

Naturen gir oss ny energi!

Derfor prøver vi å bruke og forvalte den på en riktig måte.

TRONDHEIM ENERGIVERK

DET NATURLIGE VALG - FOR NATURLIGE BILDER

Vi produserer bilder fra alle digitale medier

SIMON ENGEN FOTO

1901 - BILDER FOR ALLE I 100 ÅR - 2001
Fagbutikken midt på Nordre tlf. 73 89 78 40 www.simonengenfoto.no